

“Som cristians corrents, que menem una vida ordinària”

Déu no t'arrenca del teu ambient, no et remou del món, ni del teu estat, ni de les teves ambicions humanes nobles, ni del teu treball professional... però, allí, t'hi vol sant! (Forja, 362)

16 de desembre

Per molt que hàgim considerat aquestes veritats, ens hem d'omplir

sempre d'admiració en pensar en els trenta anys d'obscuritat, que constitueixen la major part del pas de Jesús entre els seus germans els homes. Anys d'ombra, Però per a nosaltres, tan clars com la llum del sol. Més ben dit: resplendor que il·lumina els nostres dies i els dóna una autèntica projecció, perquè som cristians corrents, que menem una vida ordinària, igual que la de tants milions de persones en els llocs més diversos del món.

Així visqué Jesús durant sis lustres: *era fabri filius*, el fill del fuster. Després vindran els tres anys de vida pública, amb el clamoreig de les multituds. La gent se sorprèn: qui es aquest?, on ha après tantes coses? Perquè justament la seva vida havia estat la vida comuna del poble de la seva terra. Era el *fàber, filius Mariae*, el fuster, fill de Maria. I era Déu, i estava realitzant la redempció del

gènere humà, i estava *atraient a si totes les coses*.

Mai no hauríem de contemplar aquests anys ocults de Jesús, com qualsevol altre esdeveniment de la seva vida, sense sentir-nos-en afectats, sense reconèixer-los com allò que son: crides que ens fa el Senyor perquè sortim del nostre egoisme, de la nostra comoditat. (És Crist que passa, núm. 14-15)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/som-
cristians-corrents-que-menem-una-
vida-ordinari/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/som-cristians-corrents-que-menem-una-vida-ordinari/) (22/03/2026)